

Republika Hrvatska
Općinski sud u Crikvenici
Stalna služba u Krku
Bodulska 2/d
Krk 51500

Poslovni broj: P-507/2023.-23.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Crikvenici, Stalna služba u Krku, po sucu Nataliji Denona u pravnoj stvari tužitelja Milenka Matića, OIB 47984308452, Staro Trsje 81, Kornić, zastupanog po punomoćniku Franji Matkoviću, odvjetniku iz Rijeke, protiv tuženika 1. Borisa Žica, OIB 38975138585, Ulica Žrtava Fašizma 20, 51211 Matulji; 2. Tatjane Pajalić, OIB 71464709215, Vladimira Nazora 11, 51500 Krk; radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene 7. listopada 2026., javno objavivši odluku 23. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

Utvrđuje se da je tužitelj Milenko Matić iz Kornića, Staro trsje 81, OIB: 47984308452, stekao pravo suvlasništva na nekretnini koja je u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Crikvenici, Zemljišnoknjižnog odjela Krk, upisana u zk.ul.br. 214, k.o. Kornić, a označena kao k.č.br. 1487/5, dvor, put ukupne površine od 176 m², u $\frac{3}{4}$ suvlasničkog dijela pa su I. tuženik Boris Žic iz Matulja, Žrtava fašizma 20, OIB: 38975138585 i II. tuženik Tatjana Pajalić iz Krka, Vladimira Nazora 11, OIB: 71464709215 dužni trpjeti da se tužitelj temeljem ove presude uknjiži u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Crikvenici, Zemljišnoknjižni odjel Krk, kao suvlasnik na prethodno opisanoj nekretnini, u $\frac{3}{4}$ suvlasničkog dijela, uz istodobno brisanje prava suvlasništva s imena tuženika, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 25. svibnja 2023. podnio protiv uvedno navedenih tuženika tužbu radi utvrđenja prava vlasništva na k.č.br. 1487/5, upisana u zk.ul. 214, k.o. Kornić. U tužbi je naveo da je stvarni vlasnik i posjednik predmetne nekretnine i to kroz razdoblje preko pedeset godina. Utužena nekretnina da je susjedna kući tužitelja i u

naravi da predstavlja parking. Tužitelja da nitko nikada nije ometao u izvršavanju posjeda nad predmetnom nekretninom koju da su prije njega koristili njegovi prednici (roditelji pok. supruge), a sada da istu koristi tužitelj. Slijedom navedenog, predložio je da ovaj sud, po okončanju dokaznog postupka, donese presudu kojom će usvojiti tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja.

2. Tužitelj je u tužbi, osim tuženika navedenih u uvodu ove presude, utužio kao tuženicu i Đeri Braut-Čustić, međutim, rješenjem ovog suda od 9. prosinca 2025. tužba je u odnosu na navedenu tuženicu odbačena. Citirano rješenje postalo je pravomoćno 8. siječnja 2026. godine.

3. Predmetna tužba, zajedno sa priložima, dostavljena je tuženicima na odgovor, međutim nitko se od tuženika na istu nije očitovao.

4. Unatoč tome što tuženici nisu osporili tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja, ovaj sud je držao da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni svi uvjeti iz čl. 331.b Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, dalje ZPP) za donošenje presude zbog ogluhe, slijedom čega je proveo dokazni postupak u okviru kojeg je izvršio uvid u materijalnu dokumentaciju koja prileži spisu te saslušao tužitelja i svjedoke Branka Maračića, Ivicu Kvasića i Sašu Matića te na temelju rezultata tako provedenog dokaznog postupka zaključio da su tužba i tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovani.

5. Iz vlasničkog lista za predmetnu nekretninu proizlazi da je ista upisana kao z.k. tijelo VIII u z.k. ulošku broj 214 za k.o. Kornić, te da su na njoj kao suvlasnici upisani Žic Boris u $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela, Pajalić Tatjana u $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela te Braut Čustić Đeri u $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela.

6. Iz iskaza svjedoka Branka Maračića proizlazi da isti poznaje tužitelja već unazad pedeset godina, a da se predmetna nekretnina nalazi preko puta njegove kuće u Korniću. U naravi da se radi o ledini, koju da je tužitelj nedavno betonirao i ogradio betonskim zidovima. Prije nego što je nekretnina betonirana, da se radilo o ledini na kojoj da je bila trava. Tužitelj da na toj ledini parkira svoje vozilo, a isto tako da to čini i svjedok kada dođe kod tužitelja. Prošle godine tužitelj da je na toj nekretnini napravio i montažnu garažu, a sa lijeve i desne strane da je napravio dva manja voćnjaka tako da sada sve izgleda vrlo lijepo i uredno. Utužena nekretnina da oduvijek pripada tužitelju i to zasigurno od 1980.-ih pa na ovamo. Tužitelj da je kuću u kojoj živi i predmetnu nekretninu naslijedio od svoje prve supruge koja je rano preminula. Njemu da nije nitko nikada osporavao posjed i vlasništvo na predmetnoj čestici.

7. Iz iskaza svjedoka Ivica Kvasića proizlazi da su predmetnu nekretninu oduvijek koristili tužitelj, a prije njega njegova prva supruga i njezini roditelji. U naravi da se radi o dvorištu koje služi za parkiranje vozila, a sada da je tu i jedan vrtić uz zid. Čestica da je ograđena betonskim zidovima, a na podu da je beton i tužitelj da je na

toj nekretnini nedavno napravio i neku montažnu halu ili garažu. Svjedok da je inače susjed tužitelja zbog čega da mu je i poznato da je tužitelj u posjedu predmetne nekretnine. Prije tužitelja, nekretninu da su koristili njegov punac i punica, s tim da su isti preminuli prije dugo vremena. Prva supruga tužitelja da je preminula prije dvadesetak godina. Tužitelju i njegovoj porodici da nije nitko nikada osporavao vlasništvo i posjed na ovoj čestici.

8. Iz iskaza svjedoka Saše Matića, sina tužitelja, proizlazi da je predmetna čestica dio jedinstvene cjeline, u naravi parkinga, na kojem da se formalno nalaze dvije nekretnine, od kojih da je jedna i ovdje utužena. Utužena čestica da se nalazi nasuprot kuće tužitelja u kojoj da živi svjedok. Ta kuća da je inače kuća bake i djeda svjedoka, a prije njih i njegove prabake i pradjeda. Baka svjedoka da se zvala Mare Mrakovčić te je preminula 1989., a djed da se zvao Frane Mrakovčić i da je preminuo 1993. godine. Majka svjedoka da je preminula 1999. godine. Baka i djed svjedoka da su predmetnu nekretninu koristili za odlaganje stvari koje su potrebne za kuću, ali isto tako i za parkiranje. Čestica da je ograđena zidom, tj. ograđena je cjelina unutar koje se nalazi i predmetna čestica. Taj zid da je napravljen zasigurno prije 25 godina. Unutar tog parkinga da se nalazi i garaža koju da je napravio otac svjedoka prije cca godinu ili dvije dana. Na ulazu u česticu da se nalazi željezna ograda. Baki i djedu svjedoka, a kasnije i roditeljima svjedoka, da nije nitko nikada osporavao posjed i vlasništvo na toj nekretnini.

9. Iz iskaza tužitelja Milenka Matića proizlazi da se isti u potpunosti slaže sa iskazima svjedoka. Što se tiče betonskog zida koji ograđuje parkiralište, tužitelj je naveo da se radi o zajedničkom zidu između njegove nekretnine i susjedne čestice gdje se nalazi kuća koja da je nekad bila u vlasništvu Đeri Braut - Čustić, a sada da je u vlasništvu Štampar Ruže. Međa između tih nekretnina da nije nikad bila sporna i svatko od susjeda da zna kako upravo on koristi i uživa predmetnu česticu. Utužena nekretnina da mu služi za parkiranje vozila, a nedavno da je sa lijeve i desne strane napravio prostor za mali povrtnjak u kojemu je posadio vinovu lozu, dvije masline i neke voćke i cvijeće. Prema cesti nekretnina da je ograđena željeznim kliznim vratima koja imaju ključ, a tužitelj da je u posjedu tog ključa. Predmetna nekretnina da se nalazi odmah preko puta njegove kuće. Česticu da je stekao od svoje supruge koja je preminula 1999. godine, dok je ona tu nekretninu stekla nakon smrti svojih roditelja i u diobi sa svojim bratom Franom koji je na Floridi. Otac tužiteljeve prve supruge da je predmetnu česticu također stekao u diobi sa svojim bratom koji je bio sudac, a ta dioba da je morala biti negdje 1966. godine. Tužitelju da nije poznato na koji način su tuženici upisani na predmetnoj nekretnini, budući da oni nisu nikad bili u njezinom posjedu.

10. Analizom svih provedenih dokaza, kako u njihovoj ukupnosti, tako i pojedinačno, sve temeljem odredbe čl. 8. ZPP-a, ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev, kojeg tužitelj temelji na institutu dosjelosti, u cijelosti osnovan.

11. Naime, iz provedenih dokaza u postupku proizlazi da se tužitelj nalazi u samostalnom posjedu utužene nekretnine, i to od 1999. godine, kada je preminula

njegova prva supruga, a ukoliko bi se u taj posjed uračunao i posjed njegovih prednika, i to kako njegove prve supruge, tako i njezinih roditelja, tada bi se moglo zaključiti da njegov posjed traje od 1960-ih godina (iskaz tužitelja) pa sve do danas. U naravi se radi o dvorištu i parkiralištu kuće koja je preko puta te nekretnine i u kojoj živi tužitelj, zajedno sa svojim sinom, dok su prije u istoj živjeli pok. supruga tužitelja i njezini roditelji. Iz sadržaja stanja u spisu proizlazi da tužitelju i njegovim prednicima nitko nikada nije osporavao posjed na utuženoj čestici, jer su svi znali (i znaju) da predmetna nekretnina pripada njemu (njegovoj obitelji), pa sukladno tome i činjenici da nitko od tuženika nije osporio tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja, a time je poštenje tužitelja, to je ovaj sud zaključio da je posjed tužitelja na utuženoj čestici oduvijek pošten (čl. 18. st. 5. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14, dalje ZV)

12. Odredbom čl. 388. st. 1. ZV-a propisano je da se stjecanje, promjena pravnih učinaka i prestanak stvarnih prava stupanjem na snagu tog zakona prosuđuju prema njegovim odredbama, ako ovim prijelaznim i završnim odredbama ili posebnim zakonom nije drugačije određeno, a u st. 2. toga članka stoji da se stjecanje, promjena, pravni učinak i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu toga zakona prosuđuje prema pravnim pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravnih učinaka.

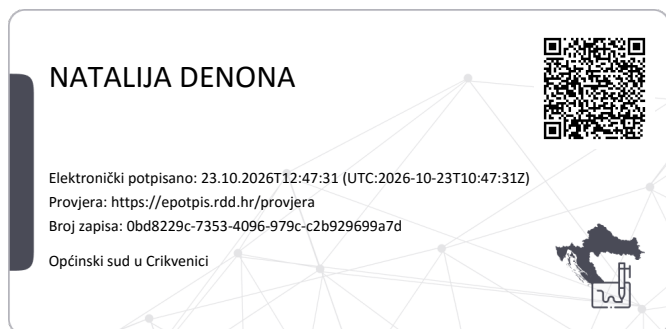
13. Rukovodeći se citiranom zakonskom odredbom, a imajući u vidu utvrđenja iz postupka, ovaj sud je posjed tužitelja računao od 1999. godine, jer je tužitelj tada stupio u samostalan posjed utužene čestice, te primjenom odredbe čl. 159. st. 1. i 3. ZV-a, u svezi sa čl. 160. st. 1. ZV-a, koji je tada bio na snazi, zaključio da je dosjedanje u konkretnom slučaju završilo 2019. godine.

14. Slijedom navedenog, a budući da je tužitelj uspio tijekom postupka dokazati da su u konkretnom slučaju sve zakonske pretpostavke od kojih ovisi stjecanje prava vlasništva na nekretnini ispunjene do trenutka ponošenja ove tužbe, to je valjalo prihvatiti tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu koji se odnosi na uvodno označene tuženike (ne i u odnosu na tuženicu Đeri Braut – Čustić u odnosu na koju je tužba odbačena) te odlučiti kao u izreci ove presude.

U Krku 23. listopada 2026.

Sutkinja

Natalija Denona

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od primitka iste. Žalba se podnosi putem ovoga suda, u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Broj zapisa: **9-3088f-15ad4**

Kontrolni broj: **09f7c-bd9f9-d030f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Crikvenici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.